

- Τὸν πατέρον διπλὸν λόγον τούτον ἀπαλλαχθέν· Α (Manelium meum parentem vindicatum moribus)
- Ορθοφοῖς συκοφαντίαις απαλλαχθέντες τερπνον,
- Τὴν Σίουν ψυχῆν τοῦτον ὡσπερ Μόρυχος, αἵτινας ἔχων
- Ταῦτα δρᾶν, ξενωμότης ὃν καὶ φεγγῶν τυεσσιδα.
- ΦΙ. Νὴ Δί! εἰ μή γε· ἐγὼ γὰρ οὐδὲ αὐτὸν ὄρνιθαν γάλα
- Αὐτὸν τοῦ βίου λάθοιμι αὐτῷ μη τοιούτοις πεπνιγμόνον.
- ΒΔΕ. Νὴ Δί! εἰ δίδασκας γὰρ οὐδὲ τοιούτοις πεπνιγμάσι.
- Αλλὰ εἴπει συγγένειαν αὐτῷ μάθης ἀγαλέω,
- Αναδιδάξειν τὸν οἰομάγον ὡς παῖτα ταῦτα ἀμερτανεῖς.
- ΦΙ. Εξαμαρτανώ μηκέτερον; ΒΔΕ. ηπαγελώμενος μηρόν μηρόν
- Οὐκέπιταιεις οὐδὲ αὐτῷ δρῶν, οὐδὲ σὺ μονονού πεφτικών,
- Αλλὰ δουλεύων λέληθας. ΦΙ. παῖς δουλείαν λέγων.
- Οστις αρχεῖον τοῦ αὐτού πατέρον. ΒΔΕ. οὐ σύ γε ἀλλὰ ίππη πηρετεῖς
- Οιόμην αρχεῖν εἶπει σίδαξον ήμᾶς ὡς πατέρον,
- Η πιστή πιστή Σίου, καρποφόρος τὸν Ελλάδα.
- ΦΙ. Παῖς γε· καὶ Τύποισι γένεταις φέντελω.
- ΒΔΕ. καὶ μετέγένεται.
- B Α calumni recti causa perditi frequentibus
Vivere Morychus velut beatus) ab his reus se-
ror,
Censeorque coniaratus moliens tyrannidem.
PH. Iure sed nec hancce vitam quam mihi tā-
tum inuides
- B Et studes auferre, matrem lacte gallinaceo,
Nec batim curen vel anguillam, sed arrides
magis
Parva suffocata causula in foris artagine.
B D E. Talibus namque adsuēsti rebus oble-
ctarier.
Sic velis fauere lingue, meque dicturum an-
dias,
Quantum ego autumo, docebo maximum er-
rorum tuum.
- C PH. Iura dicens nullus errem. BD. Non vi-
des te scilicet
His viris debere Indum quos adoras & co-
lis
- Seruitutem seruiens. PH. Ah mitte seruum di-
cere.
Imperator maximus sum. BD. Hand tu qui-
dem, immo obnoxius
- D Te putas regnare: Sed nos iam pater, quæso
doce
Quid tibi accessit lucelli ex fructibus Gracie
soli.
PH. Plurimum verò, feramque hos arbitros.
BD. Feram quoque.

Σχόλια. Ορθοφοῖς συκοφαντέοντες τὸ δρῦεν καὶ συκοφαντέοντες τὸν δίκην τοῦτον γάλα γάλαταρεῖν. Ζεὺς βίον ψυχῆν.] τῷρος τοὺς αἰφενεῖς ποιῶντας τὸν Μόρυχον, τῷρος πολιτικῶν πεποίκης φραγμάτων. αἴγοντας τὸν τευφερός καὶ ίδιον θεον ταῦτα πάντας πάντας κακτημένων. οὐδὲ εἴπει τῷρος αὐτούς πάντας πάντας πόρους κομιζεῖσθαι. αἴδιαν γὰρ ἐξ ὄρνιθων γάλα ποτὲ λαβεῖν. οἱ δὲ εὐδαιμονῶτες καὶ τοῦτο εἰς βουληθεῖν ποιεῖσθαι. Βατίς γένεθλος ιχθύος. Εἰς βατισκόποιοι οἱ ὄφοφάγοι. Πεπνιγμόνον.] δέοντας εἰπεῖν ἐψημένον, φοιτηπνιγμόνον. δέποτε συμβαίνοντος ἐπειδὴ δίκαιαν Σίους δικαιοῦμενοις.

CHRIST. Ορθοφοῖς συκοφαντοδικοῖς αγαπάρων] Verbūm hoc seīquipedale concionatum est τῷρος τὸ δρῦεν, Καὶ συκοφαντέοντες τὸν δίκην τοῦτον γάλα γάλαταρεῖν, ut etiam notauit Glossographus Græcus. Sed fortasse melius legatur ὅτι φροφεῖται ut sit τῷρος τὸ δρῦεν quia summo mane senes illi itabant ad iudicia. Ωσπερ Μόρυχος] Tragicus erat poëta hic Morychus qui propter ὄφοφάγιαν & viētum deliciosum non semel perstringitur ab hoc Comico ut videre est in Acharnensis & Irena. Non puto hunc esse eundem de quo Proverbiū tollitur μωρότερος Μόρυχος, Zenodotus & post eū Sudas tradunt apud Siculos Bacchū cognomen tulisse Mo-

rychi, quia ora perūctus esset fascibus ut dixit Horatius, nam μωρόζαι esse μολιθεῖσαι. vide Erasmus in hoc Adagio. Cæterum hic αἴτιος est μέμφεσ & ἐγκλημα. Ορνιθων γάλα] Prouerbium est quod de beatis & diuitib[us] dici solet. Eustathius in Dionysij Periegesin scribit de Samo Ionica, eam eo felicitatis venisse, ut crederentur illic aues lac habere, sed ea felicitas postea Sylosontis duro imperio decollavit. Eo pertinet quod de haustu lacteis gallinacel, dici solet in eos qui grandia promittunt, & sane putem nomine ὄρνιθων gallinas propriè intelligi. sic Theocritus ὄρνιθας φοινικοῦ φοινικοῦ Gallos gallinaceos dixit, & in Epigrammate ὄρνις κατοκίδιος gallina est, sic etiam Martialis dixit Cortis aues. Huic verò prouerbio non abludit versiculus Senarius quem Tranquillus in vita, ut puto, Caligulæ laudat, τοῖς εὐτυχοῦσι τὴν μητρίαν. Etiam beatis sunt trimestres liberi. Tamen apud Athenæum lac aiuum dicitur οὐι ἀλbumen. Βατίσιον] Diximus in Irena quid esset βάτις à qua differt βάτος ut censemagnus magister Aristoteles. videtur olim fuisse in commendatione piscis, sed puto apud plebeium palatum. sanè Doriō tibicen apud Athenæum libr. 8. dicenti cuidam Bartini, optimum esse pisceum respondit οὐατερὸν εἴτις ἐφὸν τειλόνιον εἰδίοι. In Irena βατιδοσκόπους vocat ὄφοφάγας ut putem à secundo pisce non inspiciendo factum nomen. Εν λοπάδι πιπνιγμόνον]